

[Glistrup.]

lige lovtekniske udformning af det. Jeg mener faktisk, at et sådant forslag kunne have været klaret på 3-4 linjer i et klart dansk sprog, skrevet lige så godt som det SF-forslag, vi var ude for i går, men med tilstrækkelig præcision. Det kan vi imidlertid vende tilbage til i udvalget.

Det andet, jeg vil sige om socialdemokratiets lovforslag, er, at blandt dets mange sympatiske træk, er måske det mest sympatiske på noget længere sigt det, at man for 1975 opgiver denne håbløse sondring mellem første og anden halvdel af indkomståret og simpelt hen siger, at afskrivningerne skal være ens, hvad enten tingen er leveret før eller efter 1. juli, som jo i de fleste virksomheder er skæringsdagen. Jeg håber, at denne forenkling vil overleve året 1975, som lovforslaget er begrænset til, og at vi kan blive fri for denne opdeling, der giver anledning til ganske urimelig megen ballade ude omkring i det praktiske liv, og som i realiteten ikke drejer sig om noget væsentligt, fordi de afskrivninger, der går tabt senere, bare kommer tilbage det følgende år.

Jeg vender mig derefter til venstres 2 lovforslag. Det er jo således, at i afskrivningsforslaget er den vel nok vigtigste bestemmelse reglen om, at man skal kunne afskrive på 120 pct. af anskaffelsessummen. Skatteministeren gav en udførlig redegørelse, der meget kraftigt begrundede, hvorfor dette forslag er aldeles uegnet til gennemførelse, hvorfor dette forslag bl. a. opfordrer til en række misbrug. Jeg må indrømme, at jeg har en noget stærkere fantasi end skatteministeren og kunne glimrende finde meget mere alvorlige misbrugskilder inden for det forslag, men jeg skal ikke bidrage til at slå en død mand ihjel. Jeg håber, at den gang arsenik, som skatteministeren har givet lovforslaget er tilstrækkelig til endeligt at dræbe tanker af den art, som venstre her har fremsat, men er det det ikke, skal jeg gerne ile skatteministeren til hjælp med en bunke andre misbrugsmuligheder, der er nok så alvorlige, og som kan anvendes, hvis man virkelig går på den galej, som venstre er på vej til at bevæge sig ud på her.

Det næste i venstres lovforslag er, at man vil forhøje den grænse, vi har vedrørende biler, fra 40.000 kr. til 55.000 kr. Jeg havde meget gerne set, at der var kommet et eller

to eller tre nuller yderligere til, så det havde været 550.000 kr. eller 5½ mill. kr. eller 55 mill. kr., for sandheden er jo, at det er en aldeles urimelig og naturstridig regel, man har, når man udskiller biler til en særskilt behandling sammenlignet med alverdens andre driftsinventarting. Derfor bør den regel, som er en af de mange overflødige komplikationer af vort skattesystem, afskaffes, men selvfølgelig er det da bedre at få grænsen sat til 55.000 kr. end de nuværende 40.000 kr. Fremskridtspartiet vil være med i ethvert forsøg på at begrænse denne regels anvendelsesmåde mest muligt, og vi vil meget gerne, hvis der i udvalget kan samles flertal for at gå endnu videre end venstres 55.000 kr. Men det gode skal selvfølgelig ikke være det bedste fjende, så kan vi ikke komme længere, så lad os i hvert tilfælde komme dertil.

Så er der det tredje lovforslag om en forhøjelse af reglen om småaktiver fra 1.200 kr. til 1.800 kr. Det har jo en række gunstige virkninger, navnlig for de småvirksomheder, der faktisk kun har småaktiver af den ene eller den anden art, og som har meget svært ved at finde ud af afskrivningssystemet. Man har jo rundt omkring små reparationsvirksomheder, hobbyforetagender, unge mennesker, der begynder på bedrifter, duplikeringsbureauer med gamle maskiner, og hvad ved jeg, der reelt kun har aktiver, som for hvert enkelt vedkommende har kostet et tusind eller et par tusind kroner, og som det er helt urimeligt at lægge ind under afskrivningssystemet. Ikke mindst af hensyn til disse virksomheder, men også fordi det vil betyde en forenkling af systemet for større virksomheder, kan vi anbefale venstres lovforslag. Vi mener dog, at det alternativ, som kristeligt folkeparti lancerede under valgkampen, nemlig at de 1.800 kr. skulle være 2.000 kr., er en forbedring, og vi vil i og for sig for den sags skyld gerne gå op til en 3.000-4.000-5.000 kr. Selvfølgelig kan man ikke her gå helt til tops, men vi vil meget gerne gå endnu længere ad den vej, og da det højeste tal, vi har hørt i den hidtidige diskussion om disse ting, er kommet fra kristeligt folkeparti, lægger vi os simpelt hen på dette skattepolitiske område i kølvandet på kristeligt folkeparti og håber, at vi i fællesskab kan nå nogle gode resultater.

Endelig er der i venstres lovforslag en